

Bila bi sijajna okrogla miza, če bi ob njej sedeli inženirji, ki prisegajo na štiriventilsko motorno tehniko, in tisti, ki hvalijo pomoč turbinskih polnilnikov. Pri Lancii obvladajo oboje, ampak teje dedri so vseeno namenili turbinesko polnjenje ob samo po dveh ventilih za vsak motorni valj. Zakaj?

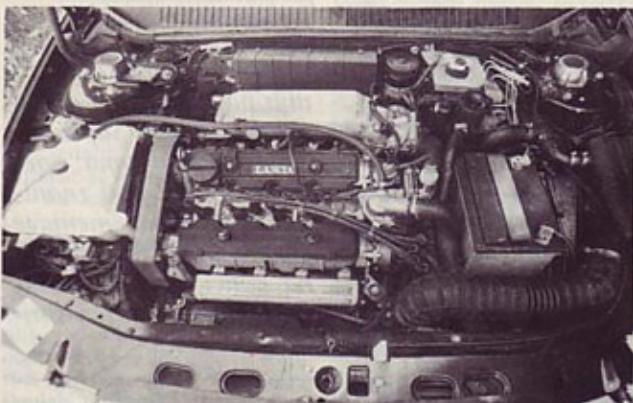
Uradni odgovor ima tri dele: zaradi kompleksnejše rešitve, zaradi preprostejše tehnične oderljivosti in zaradi večje varnosti. Recimo, da verjamemo.

Pa, saj navsezadnje stara (dobra) šola niti ni napačna. Dvolitrski motor pomeni višjo stopnjo že dolgo znanega štirivaljnika z dvema odmičima gredema v lahkki glavi ter z dvema dodatnima gredema zoper tresljaje. Webrova elektronika (IAW) skrbi za polnjenje z gorivom in vžig. Garrettov polnilnik na izpušne pline pa – kot že rečeno – za pomoč pri polnjenju. Polnilnik je opremljen s hladišnjikom polnilnega zraka, največji polnilni tlak je 0,95 bara, konstruktorji pa so pritaknili tudi nadaljevanje

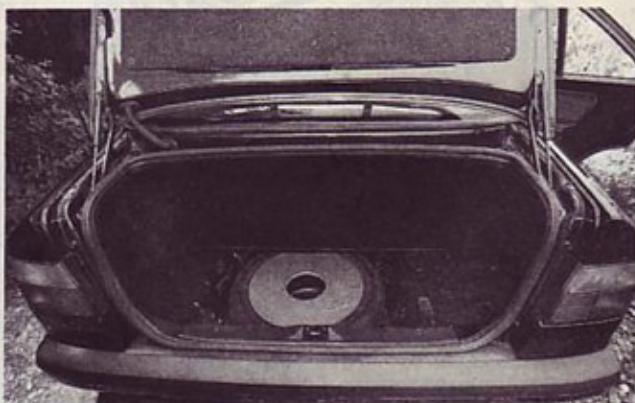
hišnega over-boosta, ki se tokrat imenuje boost-drive, kar pomeni, da ne deluje le občasno in v skrajnih območjih, ampak sproti nadzirano in ves čas delovanja motorja. Tu je v pomoč mikroprocesorska znanost s celo vrsto tipal ter z električnim ventilom in pnevmatiko polnilniškega ventila (waste-gate), kar omogoča polno motorno sapo ter naslednja podatka: največjo moč 119 kW (165 KM) pri 5500 vrtljajih v minuti, družno s krivuljama vred, ki sta v celoti ugodni. Tako je motor tudi brez štiriventilske tehnike zlahka pohavljen izdelek: ubogljiv pri vžigu, delavoljen pri višjih vrtljajih pa tudi dovolj uporaben, ko gre za prožnost. S petstopenjskim me-

STARA ŠOLA

V nosu: štirje valji, dve odmični gredi, osem ventilov, turbineski polnilnik, boost-drive.

Pod prtljažnikom: zasilno rezervno kolo.

Armatura plošča: moderna kombinacija merilniške klasike in digitalnih številk, testna plošča.

njalnikom slednje lastnosti niso izrabljali, pač pa so ga prilagodili športnim pospeškom in tudi v končnih prestavnih razmerjih, upoštevaje diferencial, bolj živahnosti vozila kot pa njenim preostalim limuzinskim lastnostim.

Med meritvami smo z mesta do hitrosti 60 km na uro pospešili v 3,9 sekunde, do hitrosti 80 km na uro v 5,7 sekunde, do hitrosti 100 km na uro v 8,2 sekunde, do hitrosti 120 km na uro v 11,0 sekunde, do hitrosti 140 km na uro v 14,5 sekunde, do hitrosti 160 km na uro v 21,0 sekunde in do hitrosti 180 km na uro v 30,1 sekunde. Največja hitrost je bila 217 kilometrov na uro, povprečna poraba goriva pa 12,7 litra bencina super na 100 kilometrov.

Pri tem ni moč prezreti (dopolnjenega) prenosa moči na prednji kolesi: namesto klasične diferencialne zapore so v Torinu tokrat izbrali viskozno sklopko, s katero so »prerezali« zvez-

med diferencialom in desno polosojo. Fergusonov princip izrablja silikonsko olje oziroma njegovo lastnost, da se med ogrevanjem gosti in grabi lamele, potopljene v njem. Z drugimi besedami: čim večja je razlika v sukanju obeh prednjih koles (zaradi neenakomerne stike z vozno podlago), tem bolj toga je vez med polosema. In to koristi vozniku tudi na povsem kopni, dobro oprijemajoči cesti, pa na hitro voženih ovinkih, ko bi se sicer notranje pogonsko kolo zasukalo v prazno.

Rezultat je na dlani: dedra turbo zmore drveti brez odvečnega oklevanja na kačasti cesti, resda z nekaj blažjimi sunki na volanu, pa dovolj ostro, da se

Tehnični podatki:

Motor: štirivaljni – štintaktni – vrstni – nameščen spredaj prečno – vrtilno in gib 84,0 x 90,0 mm – giba prostornina 1995 kubikov – kompresija 7,5:1 – največja moč 119 kW (165 KM) pri 5500/min – največji navor 274 Nm pri 3000/min – ročična gred v 5 ležajih – 2 odmični gredi v glavi (zobati jermen) – glava iz luhke kovine – 2 dodatni gredi zoper tresljaje – elektronska paljenje goriva in vzbog (weber IAW) – turbinski polnilnik na izpušne pline, s hidravlimskim polnilnim zraka (garrett 60/48), »boost-drive«, največji polnilni tlak 0,95 bara – vodno hlajenje – akumulator 12 V, 60 Ah – alternator 980 W

Prenos moći: motor spredaj pogonja prednji kolesi – enokolutno suha sklopka – viskozna sklopka zoper zdrževanje gnanega kolesa – petstopeniški sinhronizirani menjalnik (prestavno ročico na teleh) – prestavna razmerja: I. 3,750; II. 2,176; III. 1,519; IV. 1,132; V. 0,917; vzvratna 3,535; diferencial 3,176 – platična 6J x 15 – gume 195/50 VR 15 (Michelin)

Voz in obese: limuzina – 4 vrata, 5 sedežev – samonosna karoserija s po-možnimi okvini – vsa štiri kolesa na posamežnih obesah – spredaj vzmetni nogi, trikotna prečna vodila, stabilizator – zadaj vijačne vzmeti, vzdolžna vodila, teleskopski blazilniki, stabilizator – dvo-kražne zavore, spredaj in zadaj kolutne, spredaj poseben blazilni, servo, omejevalnik moči zadaj, mehanska ročna zavora na zadnjem kolesu, ročica med sedežema – volan z zobato letvijo, servo, 2,8 zavrtljaja od ene do druge skrajne točke

Mere in teže: dolžina 4,343 m – širina 1,700 m – višina 1,430 m – medosna razdalja 2,540 m – kolotek spredaj 1,449 m, zadaj 1,421 m – rajdn krog 10,5 m – teža praznega vozila 1230 kg – dovoljena skupna teža 1680 kg – dovoljena teža prikolice z zavoro 1300 kg – prijavačnik (normalno) 480 litrov – posoda za gorivo 63 litrov

Zmogljivosti (tovarna): največja hitrost 215 km na uro – pospešek 0-100 km na uro: 8,3 s – poraba goriva (ECE): 7,2/9,2/11,9 litra osvinčenega ali neosvinčenega bencina super na 100 km

z vsem, kar zna, uvršča med izrazito športne limuzine.

To oznanja tudi navzven: z lahkim platični in s spojlerjem na zadku (če je kupec za to), pa z že znano uglašeno karoserijo, resda s štirimi vrtiti, pa tudi z značilno lancjevskim nosom in z vsemi potezami, ki dovolj dobro sodijo v zdajšnji čas.

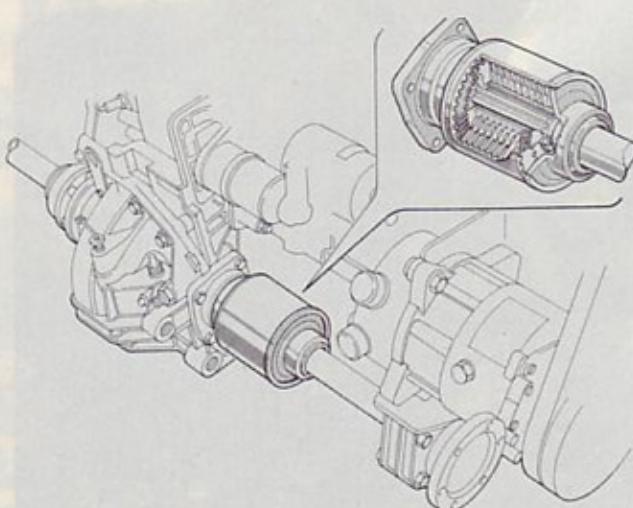
Šepa še vedno končna obdelava: med testom je – med zelo hitro vožnjo – odpadlo pol letvastega okvira zadnje šipe, luč v potniškem prostoru (neodvisno od hitrosti) ni hotela ugašati, pa tudi motorizirana radijska antena se je zoporno zatikala. Voznik zasovraži še previsoko sedežne, vzljubi pa druge sedežno po-

mične lastnosti (elektrika), gretje sedeža, usnje na volanu in na prestavnih ročicah ter vse drugo, s čimer ga je dedra razvadila že kdaj poprej (elektrika za šipe, pomicno streho, osrednjo ključavnico ter zložljivi in ogrevani zunanjii ogledali, pa tudi alcanta na sedežih in limuzinsko lične preproge).

Tudi lega vozila na cesti je ob štirih posamičnih obesah in rahlo naravnost silečemu nosu že prekušena in varno uporabna, manj odločne kot motor in obese pa so zavore, ki se prehitro pregrejavajo. In, če je vozniku všeč volan s servojačevalnikom, z nastavljujivim obročem in s samo 2,8 zavrtljaja od ene do druge

skrajne točke, hkrati pa je povsem zadovoljen z založenostjo armaturne plošče (dosti manj pa z njeno digitalno postrežbo, ob hkratni klasični metodi), se potnik zadaj pritožujejo nad nelimuzinskim udobjem za noge oziroma predvsem za kolena.

Ampak, lepo prosim: lancia dedra 2000 turbo hoče biti in je predvsem srednje velika športna limuzina. Stara šola v motorju ji ni prav nič v napoto, že od prej zna oprema prav tako ne – in kaj bi zdaj še radi? Saj ni nič, kar bi ji manjkal, le to zahteva, da vam je lancia kot avto všeč.

Namesto diferencialne zapore: viskozna sklopka.